

**WSKAZANIA DOTYCZĄCE WDÓW I WDOWCÓW
POŚWIĘCONYCH BOGU (*ORDO VIDUARUM*)
W DIECEZJI PŁOCKIEJ**

Niniejsze wskazania określają: przygotowanie, sposób życia, charyzmat, formację oraz obowiązki osób, dopuszczonych do stanu wdów i wdowców poświęconych Bogu.

Normy ogólne

1. Od czasów apostołskich wdowy chrześcijańskie, powołane przez Boga, poświęcały się Kościołowi i bliźnim, żyjąc w dozgonnej czystości i służąc Bogu w wolności serca, ciała i ducha.

2. Wdowy i wdowcy poświęceni Bogu są to osoby żyjące w świecie, prowadzące indywidualny tryb życia, niepodlegające żadnym strukturom życia wspólnego. Do śmierci współmałżonka żyły one w małżeństwie sakramentalnym, a następnie zostały włączone do stanu wdów i wdowców poświęconych Bogu przez przyrzeczenie życia w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie.

3. Wdowy i wdowcy łączą się szczególną więzią komunii z Kościołem partykularnym i powszechnym, któremu służą z poświęceniem, pozostając w świecie.

4. Bezpośrednim przełożonym wdów i wdowców i odpowiedzialnym za ich formację na terenie Diecezji Płockiej jest Biskup Płocki, który rozeznaje autentyczność powołania, dopuszcza do złożenia przyrzeczeń i jest osobiście lub przez delegata szafarzem obrzędu błogosławieństwa wdów i wdowców. Biskup powierza prowadzenie formacji oraz opiekę duszpasterską nad wdowami i wdowcami odpowiednio przygotowanemu prezbiterowi.

Charyzmat i duchowość

5. Wdowy i wdowcy poświęceni Bogu z natchnienia Ducha Świętego przyrzekają czystość, aby bardziej kochać Chrystusa i lepiej służyć bliźnim.

6. Ewangeliczną radę ubóstwa wdowy i wdowcy praktykują przez skromny sposób życia oraz pomoc ubogim i potrzebującym.

7. Ewangeliczną radę posłuszeństwa wdowy i wdowcy wypełniają przez posłuszeństwo Biskupowi Płockiemu.

8. Zgodnie ze swym stanem i otrzymanymi charyzmatami wdowy i wdowcy powinni oddawać się gorliwej modlitwie, apostołstwu, dziełom miłosierdzia i pokucie.

9. W codziennej i wytrwałej modlitwie, łącząc swój głos z głosem Chrystusa, Najwyższego Kapłana oraz Kościoła, wdowy i wdowcy nieustannie wielbią Ojca Niebieskiego i wypraszają zbawienie świata.

Formacja początkowa

10. Do formacji początkowej, zakończonej złożeniem przyrzeczenia, mogą być dopuszczeni wdowa lub wdowiec, którzy:
a. przez całe życie pozostawali w sakramentalnym związku małżeńskim;
b. w rodzinie i środowisku cieszą się nieskazitelną opinią dobrej i szlachetnej osoby;
c. ukończyli 40. rok życia i przez pięć lat w stanie wdowieństwa prowadzili szczególnie przykładowe życie chrześcijańskie, przez co dają rękojmię, że wytrwają w życiu czystym, poświęconym służbie Bogu, Kościołowi i bliźnim.

11. Kandydatka lub kandydat do stanu wdów lub wdowców przedstawia Biskupowi Płockiemu:

a. prośbę o pozwolenie na rozpoczęcie formacji początkowej;

b. opinię księdza proboszcza z parafii zamieszkania;

c. życiorys;

d. wypis z księgi ochrzczonych;

e. świadectwo sakramentu małżeństwa rozwiązanego przez śmierć małżonka (małżonki).

12. Formacja początkowa rozpoczyna się po wyrażeniu zgody przez Biskupa Płockiego i trwa przynajmniej 2 lata. W tym czasie kandydatka lub kandydat zapoznaje się ze sposobem życia i obowiązkami stanu wdów i wdowców.

Włączenie do stanu wdów i wdowców

13. Po zakończeniu formacji początkowej wdowa lub wdowiec składają pisemną prośbę do Biskupa Płockiego o dopuszczenie do złożenia przyrzeczenia życia w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie.

14. Biskup Płocki zapoznaje się z opinią prezbitera wyznaczonego na duszpasterza wdów i wdowców oraz przeprowadza rozmowę z kandydatką lub kandydatem do złożenia przyrzeczenia.

15. Przed błogosławieństwem kandydaci zobowiązani są odprawić rekolekcje trwające przynajmniej trzy dni.

16. Przez złożenie przyrzeczenia według liturgicznego obrzędu zatwierdzonego przez kompetentną władzę kościelną, po przyjęciu błogosławieństwa udzielonego przez szafarza obrzędu, kandydatka / kandydat zostają włączeni do stanu wdów / wdowców, aby pełniej poświęcić się modlitwie i służbie Kościołowi. Obrzędowi przewodniczy Biskup Płocki lub delegowany przez niego prezbiter.

17. Po błogosławieństwie, Biskup Płocki przekazuje wdowie / wdowcowi świadectwo potwierdzające akt włączenia do stanu wdów / wdowców oraz poleca wpisanie ich do Księgi Wdów i Wdowców Poświęconych Bogu w Diecezji Płockiej.

Formacja stała

18. Troska o formację stałą polega na:

- a. podtrzymywaniu duchowej więzi z wdowami i wdowcami;
- b. systematycznych spotkaniach z wdowami i wdowcami w celu weryfikacji ich sposobu życia i posługi w diecezji;
- c. podejmowaniu odpowiednich działań w przypadku niestosowania się do przepisów określających sposób życia;
- d. wyjaśnianiu sytuacji wątpliwych;
- e. zapewnieniu pomocy w sytuacjach losowych.

19. Biskup Płocki ustanawia w Diecezji po jednym przedstawicielu dla wdów i wdowców na forum ogólnopolskim. Mają oni obowiązek współpracy z Podkomisją Konferencji Episkopatu Polski ds. Indywidualnych Form Życia Konsekwentnego.

20. Wdowy i wdowcy mają obowiązek kontynuować przez całe życie swoją formację duchową, teologiczną i apostołską.

Obowiązki i zalecenia

21. Wspólnotą, w której wdowa i wdowiec realizują swoją misję, jest Kościół diecezjalny.

22. Charakter diecezjalny stanu wdów i wdowców stanowi istotną cechę tej formy życia i polega na:

- a. przynależności i miłości do Kościoła Płockiego;
- b. w uczestniczeniu – na miarę swoich możliwości i osobistych predyspozycji – w jego życiu i dziełach ewangelizacyjnych.

23. W celu wiernego wypełniania zadań i powołania wdowy i wdowcy powinni:

- a. codziennie uczestniczyć we Mszy Świętej i często adorować Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie;
- b. codziennie czytać Pismo Święte i odprawiać rozmyślanie;
- c. codziennie modlić się Liturgią Godzin, odmawiając zwłaszcza Jutrznie i Nieszpory;
- d. szczególnie czcić Matkę Bożą, która jest ich wzorem i oparciem;
- e. często przystępować do sakramentu pokuty i pojednania oraz korzystać z posługi wybranego przez siebie kierownika duchowego;

f. uczestniczyć w różnych spotkaniach formacyjnych organizowanych w diecezji dla osób konsekrowanych, w szczególności zaś dla wdów i wdowców;

g. brać udział w spotkaniach ogólnopolskich, pielgrzymkach i sympozjach.

24. Każda wdowa lub wdowiec powinni poinformować Biskupa Płockiego o zmianie stałego miejsca zamieszkania, a w przypadku zmiany związanej z przeniesieniem na teren innej diecezji, prosić o list polecający do biskupa tej diecezji, w której zamieszkają.

25. Wdowy i wdowcy są zobowiązani zapewnić sobie mieszkanie (osobno lub z rodziną), stałe źródło utrzymania i świadczenia społeczne.

26. Ze słuszych powodów wdowa lub wdowiec mogą zachować tajemnicę przynależności do stanu wdów i wdowców. W takim wypadku Biskup Płocki jest zobowiązany powiadomić pozostałe wdowy i wdowców o tym fakcie.

Odejście ze stanu wdów i wdowców

27. Wdowa lub wdowiec, którzy z ważnych powodów chcą odejść ze stanu wdów i wdowców, składają do Biskupa Płockiego pisemną prośbę o zwolnienie ze złożonego przyrzeczenia.

28. W przypadku poważnego publicznego zgorznięcia lub trwałego i uporczywego niewypełniania obowiązków wynikających ze stanu życia wdów i wdowców, jeśli upomnienia nie okazały się skuteczne, Biskup Płocki, po zbadaniu sprawy, może na wdowę lub wdowca nałożyć odpowiednie kary lub wydalic z stanu wdów i wdowców.

29. Po formalnym odejściu lub wydaleniu ze stanu wdów i wdowców należy sporządzić odpowiednią adnotację w Księdze Wdów i Wdowców Poświęconych Bogu w Diecezji Płockiej.